

Двѣ зайчета тичатъ една хрътка лай, брава казвамъ
томува, които ги познай.

Дордѣ бѣхъ робъ обесенъ, все си живѣхъ, се ве-
селяхъ, като ме направиха царъ и ме турихъ на
стола да седнъ, и на главата ми царска корона,
отъ плачь и отъ съзи умрѣхъ.

Дванайсетъ старци съ една брада.

Долу плющи камшика, горѣ тича кончето.

Двѣ морета пжтватъ пакъ водитѣ имъ кротуватъ.

Два дирека пхтъ върветъ, стойте рѣчж тѣ се спретъ,
хайде рѣчж тѣ напрѣдъ.

Дай ми каза бащата, дѣто ти дадохъ дѣтцата, стани
воль каза наша мата, че си ги земи на рогата.

Дъждъ като прѣвали глѣдай колко щенъ чаджри.

150 Дълга коса има не е жена, ржцѣ и крака има пжкъ
безъ пржсте; който отъ васъ познай тази гадина,
на далечъ отива безъ да върви.

Дрѣве безъ клони безъ листи, пакъ съ корени, въ земя,
изъ тѣхъ кози и овне, безъ да има кой да ги пасе.

Дядо свирѣ съ кавалѣ, баба играй съ мисалѣ.

Два брѣга било двѣ гори, посрѣдъ тѣхъ, дълбоко
море, по нѣкога вода тѣче въ морето, пакъ да
потърсишь за пара водица нѣма то.

Десятъ попа съ шепки, безъ очи пакъ съ клѣпки,
ако да иматъ и черни вѣжди, одигни отъ тѣхъ
всички надѣжди.

Двѣ сестри лѣтѣ почиватъ, а зимѣ сирене рѣжжтъ.

Дългъ Добри безъ кокали.

Дебела циганка съ двадесетъ пояса.

Дълга Нѣда, денѣ кръвь пше, а нощѣ брѣи звѣздитѣ.

Дългъ синджиръ по земя ходи.

160 Дълга бжчва съ много прѣградки, срѣдъ вода испра-
вена, а праздна стои и на върха ѣ има шѣскюлчи.

Да е човѣкъ, не е човѣкъ, ржцѣ нѣма кжща прави,
съ устата си дрѣве и калъ носи.